

Kayıp Gökkuşaağı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kayıp Gökkuşığı

Yavuz DEMİRKİRAN

Neşeli Willowdale kasabasında herkes bahar şenliği için hazırlanıyordu. Evlerin arasına çiçeklerden yapılmış afişler asılmış, masalar tatlı keklerle dolup taşmıştı. Dağınık siyah saçlı ve yuvarlak gözlüklü küçük bir çocuk olan Theo, elinde büyüteciyle sokakta aceleyle yürüyordu. Mavi kuş arkadaşı Pip, gagasında küçük bir yaprak taşıyarak onun yanında uçuşuyordu.

Şenlik düzenleyicisi Bayan Pearl, sulama kabıyla kasaba meydanında duruyordu. Sıcak buğday teni, düzgün topuz yapılmış gümüş grisi saçları ve sevecen ela gözleri vardı. 'Theo,' dedi gülümseyerek, 'yarın büyük gün. Gökkuşağı her zaman tepemizin üzerinde belirir ve şenliğimizi başlatır.' Theo gökyüzüne baktı; iri, koyu kahverengi gözleri merakla parlıyordu. 'Onu görmek için sabırsızlanıyorum!' dedi.

Ama ertesi sabah gökyüzü solgun ve boştu. Tepenin üzerinde hiçbir gökkuşağı uzanmıyordu. Kasabalılar şaşkınlıkla soluk alıp fısıldaştılar. Bayan Pearl hafifçe kaşlarını çattı. 'Gökkuşağı şenliğimizi hiç kaçırmamıştı,' dedi. Theo gözlüğünü düzeltti ve içinde bir kararlılık kıpırtısı hissetti. 'Ben bir bilim insanıyım,' dedi. 'Neden kaybolduğunu bulacağım.' Pip yüksek sesle cıvıladı; sanki 'Ben de!' diyordu.

Theo küçük kahverengi çantasını açıp defterini çıkardı. Pip önden uçarken o tepeye tırmandı. Kırmızı spor ayakkabılarının altında çimenler kuru ve çıtırdıyordu. 'Bir gökkuşağı olsaydım nereye saklanırdım?' diye düşündü. Parlak parlayan güneşe baktı. Sonra hiç bulutu olmayan gökyüzüne baktı. 'Bir şeyler ters gidiyor,' dedi.

Pip kuru bir yaprağı kondu ve onu gagaladı. Theo yaprağın ne kadar gevrek ve kahverengi olduğunu fark etti. 'Hava çok kuru geliyor,' dedi, kendi yanağına dokunarak. Gökkuşaklarının suya ihtiyacı olduğunu okuduğunu hatırladı. Ama gökyüzü açıktı. Büyüteciyle havaya yakından baktı ama hiç damlacık göremedi. 'Belki damlacıklar görülemeyecek kadar küçüktür,' diye düşündü.

Theo, çiçeklerini sulayan Bayan Pearl'in bahçesine koştu. 'Bayan Pearl,' dedi, 'bence gökkuşağı kayboldu çünkü hava çok kuru. Gökkuşakları güneş ışığına ve küçük su damlacıklarına ihtiyaç duyar. Ama havada yeterince damlacık yok.' Bayan Pearl düşünceli bir tavırla başını salladı. 'Bu mantıklı, Theo. Bu bahar çok az yağmur yağdı. Fikrini nasıl test edebiliriz?'

Theo bir an düşündü. 'Kendi gökkuşağımızı yapabiliriz,' dedi. Bayan Pearl gülümsedi ve sulama kabını aldı. 'Deneyelim,' dedi. Theo büyüteciyle güneş ışığını yakalarken o havaya ince bir sis püskürttü. Bir an için siste küçük bir gökkuşağı belirdi! 'Bak!' diye bağırdı Theo. 'İşe yarıyor! Güneş ışığı ve damlacıklar renkleri oluşturuyor!'

Pip heyecanla cıvıladı ve küçük gökkuşağının içinden uçtu. Bayan Pearl güldü. 'Sırrı keşfettin, Theo! Ama şenlik için büyük bir gökkuşağına ihtiyacımız var. Havada çok sayıda damlacık olmalı.' Theo gökyüzüne baktı. 'Yağmura ihtiyacımız var,' dedi. 'Hafif bir bahar yağmuru havayı damlacıklarla doldurur.' Bayan Pearl başını salladı. 'Bence haklısın.'

Theo ve Bayan Pearl, herkesin beklediđi kasaba meydanına gitti. Theo herkesin onu görebilmesi için küçük bir sandığın üzerine çıktı. 'Gökkuşağının neden kaybolduđunu biliyorum,' diye duyurdu. 'Hava çok kuru. Gökkuşakları güneş ışığına ve küçük su damlacıklarına ihtiyaç duyar. Güneş ışığı damlacıkların içinden geçtiğinde renklere ayrılır. Ama şu anda yeterince damlacık yok.'

Kasabalılar dikkatle dinledi. 'Peki ne yapabiliriz?' diye sordu bir fırıncı. Theo gülümsedi. 'Yağmura ihtiyacımız var. Hafif bir bahar yağmuru havayı damlacıklarla doldurur. Sonra güneş ışığı içinden geçer ve bir gökkuşağı oluşturur.' Bayan Pearl ekledi: 'Hepimiz biraz yağmur umalım. Bu arada şenlik için hazırlanabiliriz.' Herkes başını salladı ve işine döndü.

O öğleden sonra gökyüzünde bulutlar toplandı. Yumuşak, hafif bir yağmur yağmaya başladı. Theo ve Pip bir ağacın altında durup damlaları izlediler. 'Bu mükemmel!' dedi Theo. 'Hava damlacıklarla doluyor.' Pip tüylerini silkeledi ve mutlu mutlu cıvıladı. Yağmur hafif ve ılıktı; çiçekleri pırıl pırıl parlatıyordu. Bayan Pearl sulama kabıyla dışarı çıktı ve gülümsedi. 'Dileğin gerçek oldu, Theo.'

Bir süre sonra yağmur durdu. Bulutlar dağıldı ve güneş görüldü. Theo yukarı baktı. 'Şimdi beklemeliyiz,' dedi. 'Güneş ışığı damlacıkların içinden parlayacak.' Herkes meydanda toplanıp gökyüzüne baktı. Aniden tepenin üzerinde bir renk kuşağı belirdi. 'Gökkuşağı!' diye bağırdı çocuklar. Gittikçe parlaklaştı ve gökyüzünde bir yay gibi uzandı.

Şenlik tezahüratlar ve kahkahalarla başladı. Bayan Pearl, Theo'ya sımsıkı sarıldı. 'Gizemi çözdün, Theo,' dedi. 'Merakın ve doğayı anlayışın şenliğimizi kurtardı.' Theo'nun yanakları kızardı; burnundaki çilleri belirginleşti. 'Ben sadece izledim ve öğrendim,' dedi. Pip omzuna kondu ve gururla cıvıladı. Gökkuşağı üzerlerinde parlıyordu; parlak ve güzeldi.

Bütün gün insanlar gökkuşağının altında kutlama yaptı. Oyunlar oynadılar, tatlı kekler yediler ve müzikle dans ettiler. Theo büyüteciyle dolaşıp soran herkese gökkuşağının nasıl oluştuğunu anlattı. 'Güneş ışığı ve su damlacıkları birlikte çalışır,' dedi. 'Sihir gibi, ama bu bilim!' Çocuklar gözleri fal taşı gibi açılmış bir hâlde dinlediler; keşfine hayran kaldılar.

Güneş batmaya başlarken Bayan Pearl herkesi bir araya topladı. 'Theo'ya özel bir teşekkür edelim,' dedi. 'Doğayı anlamanın gizemleri çözmemize yardımcı olduğunu bize gösterdi.' Herkes alkışladı ve tezahürat yaptı. Theo utangaç bir gülümsemeye baktı. 'Pip ve Bayan Pearl olmadan bunu başaramazdım,' dedi. 'Ve yağmur olmadan da!' Pip cıvıladı ve çevresinde uçtu; mutlu ve gururluydu.

O gece Theo verandasında oturup yıldızlara baktı. Gökkuşağını ve güneş ışığıyla damlacıkların nasıl renkler oluşturduğunu düşündü. 'Doğa sırlarla dolu,' diye fısıldadı Pip'e. 'Ve ben hepsini keşfetmek istiyorum.' Pip ona sokuldu. Theo, merak ve iyilikle her gizemi çözebileceğini biliyordu. Bahar şenliği, bir çocuk, bir kuş ve hafif bir yağmur sayesinde her zaman özel olacaktı.